

suggerències i anécdotes de l'última vaga

Mai s'havia fet a Espanya una manifestació de protesta tan general com la del dia 15.

Encara que els periòdics conservadors vulguin fer creure el contrari.

Als ministerials els molesta veure una oposició més compacte que ells.

I com més fuelades, més creix l'oposició.

No es malaltia per guarir-la a cops de sabre. Es malura de l'ànima i convé una mica de sentiment humanitari per portar la calma i el benestar que hom fretura

* * *

Ens diuen que l'alcalde de la ciutat, -federal històric de la República unitària espanyola - amb motiu de la última vaga, deia:

Avui tenim 20 números de la benemèrita; demà si convé en tindrem 100. S'han d'acabar aquestes exigències, ací es fa solament ço que manin de Madrid.

Bé, molt bé, senyor alcalde, es veu que es va agafant afició al càrrec, però cal tenir en compte que la nostra ciutat és molt pacífica.

* * *

¿Què diria la ràdio de Moscou, el dilluns a les tres del matí, quan els fets de Terrassa?

Confiem que el senyor Ministre de la Governació ja ens en assabentarà.

* * *

Durant la monarquia, els que avui volen privar l'únic mitjà de protesta que té l'obrer, que es la vaga, incitaven a ella.

Es clar la cosa ha canviat. Ahir ells disfrutaven amb els aldarulls que es promovien per anorrear el borbó, però avui temen caure ells, i s'hi està tan bé al candelero...

* * *

Amb motiu dels últims successos, sembla que l'Ajuntament republicà-socialista de la nostra humanitària ciutat, demanarà a la superioritat:

Dues dotzenes de guàrdies d'assalt, quatre de seguretat, unes quantes

metralladores i algun cavall blanc pels cívics masculins.

Es veu que la majoria municipal no té confiança amb la «Guardia Cívica Femenina».

* * *

Segalà i Pardo, dos destacats elements del Sindicat figuerenc, varen ésser endreçats el matí de la vaga general.

Sembla que l'alcalde va dir que s'havien ordenat aquestes detencions per previsió

Mau!! En català, d'això, en diem por, no val a confondre.

* * *

Es de doldre que els estudiants universitaris que en el règim anterior tant es destacaren com a revolucionaris, ara restin callats i no s'ajunfin als actes de protesta del proletariat contra les lleis d'excepció aplicades pels governants.

Tenim la seguretat que molts d'ells no estan d'acord amb l'orientació política nacional, però actualment tenen damunt seu la coacció paterna, aquests pares que han passat tota la vida conspirant i blasmant de la monarquia, que han permès que els fills lluitessin fermament per assolir el règim que ells freturaven i que aquests els han portat amb safata, avui no poden comprendre que els joves aspirin a un règim veritablement federal, una federació de repúbliques socialistes ibèriques.

Única solució per resoldre radicalment tots els conflictes que hi ha plantejats.

* * *

Quan la majoria municipal republicana-socialista del nostre Ajuntament va assabentar-se dels fets de Terrassa, sembla que hi havien alguns consellers decidits a presentar la dimissió.

No per por, solament perquè els molestaria que alguna nit els fessin sortir al carrer amb calçotets.

Per això el món no estarà mai d'acord. A ells els molestaria, i nosaltres i molts d'altres hi passariem una bona estoneta.

No sigueu malpensats... Solament

tanqueu els ulls i per uns moments penseu l'efecte que faria la majoria municipal - tots deuen portar calçotets llargs - desfilant en *paños menores*.

No calen comentaris.

Ji, ji, ji, ji.

* * *

El govern pel bé del país ha d'actuar amb mà dura, diuen els panxcontents.

Vaixells plens de carn humana cap a l'exili.

Però, que aquesta carn sigui solament d'obrer,

A veure si així es resol el problema dels sense feina.

La gent de dreta que avaloti, que treballi descaradament per esfondrar la República, què hi fa si són inofensius i malaltissos, s'ha d'ésser demòcrata...

¿On és la llibertat d'acció? - diem nosaltres.

A Bata - ens contesten amb veu de cavernícola.

Potser findran raó.

* * *

Se'ns diu que novament hem estat denunciats com elements perillosos. Per si fos veritat i preveient conseqüències, hem decidit instal·lar en el casal unes hamaques per entrenar-nos al balanceig.

Puix si fossim deportats seria lamentable que ens maregessim.

Faria riure veure uns revolucionaris canviant la *pesseta*.

* * *

En el moviment revolucionari de l'Alt Llobregat, segons la premsa burgesa, a tots els obrers que detingueren s'els hi trobaren algunes centes pessetes.

En els de Terrassa sembla que ha succeït el mateix.

Es veu que l'ofici de revolucionari és molt ben pagat.

Ens estranya que a Espanya hi hagin tants sense feina.

* * *

Amb motiu de la passada vaga, sabem que a la nostra ciutat el capo-